

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 11.

Indult Bétsből, Pénteken, Augustus' 5-dikén, 1831.

Béts.

Ő Ts. K. Felsege Jul. 30-dikén költ kegyelmes végzésében. Gróf Hardegg Ignätz Feldmarsall-Lietenant Urat, Erdély Országban eddig commandírozó Generalist, Galitziai commandírozó Generalissá, helyébe pedig Gróf Rothkirch Leopold Feldm. Lieutenant Urat Erdélybe commandírozó Generalissá méltóztatott kinevezni.

Orosz Ország.

Pétervár Jul. 15-kén. A' Pétervári Kereskedő Ujság jelenti: „Ezenel adatik tudtára a' Közönségnek, hogy Ő Fgének a' Tsászárnak parantsolatjára, a' Kordonok és Veszteglők eltöröltetnek. A' vízen járásra nézve a' hajókat tsak rövid ideig kell megérkezésekkor feltartoztatni, a' rajtok lévő embereknék megvizsgálására; és a' betegekét rólok, a' hol magát Cholera mutatja, Ispotályokba vivén a' többieket — mihelyt ruháikat és ágy némüiket megfüstölték — újtokra kell botosítani.“

A' Cholera rendkívül dühösködik a' fő városban, naponként 500—600-an betegednek meg benne, és a' halottak száma napjában 300 körül jár. A' belső Minister, Kamarás Hertzeg Galitzin és titkos tanácsos Lanskoj áldozati levének a' gonosz nyavalyának. — A' Tsászár parantsolatjából a' halottakat dik

t. i. Cholerában multak ki) jövendőben nem nappal, hanem éjjel kell eltemetni.

Lengyel Ország.

Lengyel határszél Jul. 22-kén (A' Burkus Status Ujságból) Azt hitték Varsóban, hogy General Chzanovskij Gen. Rüdiger Seregét tönkre teheti, vagy fogságba ejtheti. De ez a' reménység, a' mint látszik, füstbe ment, mert azon Orosz Sereg, melyet a' lengyelek 14-ikben megverték és 15-ikben üttek, tsak egy kis része volt Gen. Rüdiger táborának. Ez a' tábor, eddig a' Lublini Vajdaságban feküdt, de onnét hihetően megindul rövid idő alatt Pulavy felé, hogy ott a' Visztulán által szálljon és — egyetértvén az Orosz fő-táborral — Varsóra üssön; a' mi által ama város annyival nagyobb megszorulásra fog jutni, mivel a' nagy számú lakosságnak és az oda gyülekezett katonaságnak kevés idő mulva szükségét kell látni eleség dolgában, a' miben most is már érezhető a' fogyatkozás. Ha még e' mellé, igaz volna a' mit beszélnek, hogy Puskapor dolgában is fogyatkozást lát a' lengyel tábor; úgy a' Katastrophé közelebb lehet mint gondjuk. — Augustovoból halljuk, hogy Jul. 17-kén és 18-kán 20,000 Orosz katona, Litvániából jöven, a' fő-táborhoz látta van.

Razioncek Jul. 20-kán. Az Orosz főhadiszállásról. — Feldmarsal Gróf Paskevits ma küldi a' Császárhoz a' következő haditudósítást: „Midőn a' tábor Jul. 16-kán Lipnóban feküdnék, az utóseregnek parantsolatot adott a' fővezér, hogy közelebb vonuljon, és Jasionbe végyen magának állást Echelonban. Az előseregek egy líneában feküdtek, melly Sierpetól kezdve, Kurovon keresztül, a' Skrva vizének jobb partjáig nyult. Elkészülvén 17-dikben a' hidak, mellyek a' Visztulán Ossiek faluval általellenben üttettek, parantsolta a' fővezér Gen. Pahlennek, hogy az első táborsereggel menjen által a' balpartra, és szagulozóit Nieszava és Sluczevo felé küldje ki. Ennek az előre botosított Seregnek oltalma alatt 17-ikben és 18-ikban általmentek a' vízen a' tábori Lazaretumok is. — A' tábor nagyja Lipnotól elmozdulván, Kikol és Vola közt vett fekvést magának, de az utóseregnek parantsolatja volt, hogy a' Jul. 16-iki fekvésében maradjon meg. A' fővezér itt maradt 18-ikban Kikol mellett, megtévén minden rendeléseket az összeközethez, arra az esetre ha az Insurgensek előnyomulnának, hogy az Orosz tábor az általmeneteltől elvönják. Ugyan az nap veszi a' tudósítást a' fővezér, hogy az Insurgenseknek előseregei, mellyek mint előljárói táborjoknak eddig a' pillantásig szüntelen nyomban követték az Orosz tábornak mozdulatit, felhagytak a' háborgatással és könnyű seregeinknek szemei elől eltűntek. E' világos bizonyága volt, hogy táborjok az Orosz táborral sem megmérközni nem mervén, sem azt főmozdulásitól elvonnai nem bátorokdván, siet viszsa Modlinba, hogy ott a' Visztulán általszálljon, és Varsót a' bal parton oltalmazza. — 19-ikben elhagyta a' tábor nagyja Kikol mellett fekvését és

Ossiekhez jött. Itt a' parantsolat kiadatott az általmenetelre, és a' különböző tsapatseregek azonnal megindultak a' víznek másik partjára. Ez az Operatio reggeli 10 órától fogva estvéig tartott, és annak végével főszállását a' fővezér Razioncek faluban vette, mellynek körülte a' különbféle Seregek megtelepedtek. Az utósereg is közelit az általjövetei pontjához; míg Gróf Pahlen az első táborsereggel Loviczekbe előnyomulna. — Így méne végbe a' Visztulán való általszállásnak nehéz munkája, minden kard vonás nélkül. Az Insurgensek, kik mozdulataikban kevés bátorságot és Operatioikban még kevesebb elszántságot mutattak, sem ütközetbe botosátkozni az Orosz táborral nem mertek, sem elég jókor a' bal parton meg nem jelentek, hogy az általmenetelt meg ne engedjék.“ —

Litvániai határszél Jul. 16-án. (A' Hamburgi Correspondentből). — Abban a' pillantásban, midőn a' lengyelek General Gielgud alatt Litvániába béütvén Jun. 6-kán Kovno mellett állának, az Orosz Seregek e' tartományban háromszorta nagyobb erővel feküdtek: u. m. 1) Vilnában 3000 ember feküdt őrizetül. 2) General Schirman 3000 emberrel Szavle, Telsen, Plongiarni, Polangen, és Krottingen városokban. 3) General Malinovski 1000 emberrel, útban Kovno felé, hogy Sacken Generállal egyesüljen. 4) General Sacken és Gen. Fricken 3000 emberrel Kovno mellett. 5) A' testőrző sereg General Kuruta alatt, Grodnoból útban Kovno felé, 4000 ember. 6) Egy tsapat Gen. Tolstoy seregeből, 6000 ember, útban Vidziből. 7) Egy más tsapat hasonlóan útban Gen. Kreutz alatt, de annak számát nem tudjuk. Összeséggel, legalább is 20,000 ember 60

ágyukkal; azonban minden útak, hidak és erős helyek az övéik voltak. Ez ellen a' nagyobb erő ellen Gielgudnak és Chlapovskinak együtt tulajdonképpen csak 7000 embere volt 29 ágyukkal, odaértvén azokat is, melyeket Chlapovski Vermainál az Oroszoktól elvett. Ennek a' kis lengyel seregnek tehát csak úgy lehetett szerentséjét reményleni, ha az orosz Seregeket egyenként külön kapja és megveri. De mihelyt Gielgud Vlna felé kiküldötte Chlapovskit, és ötödnapi Ponarinál hagyta a' semmivé tetetés veszedelmének kitéve, és akkor mindjárt minden lengyel seregek egyenesen Vlnára nem mentek, minekelötte egyfelől a' testörzök Kuruta alatt, más felől Tolstoy serege előérkeztek volna a' Ponári erős fekvéshez — azonnal el volt vesztve a' táborozás a' lengyelek részéről. Mert az Orosz Seregek időt nyertek össze gyűlni és egyesülni. Megérkezik végre Gielgud Ponarihoz, és az öszvegyülekezett ellenség ellen erős recognoscirozást téveszen mellynek nagyon rossz következése lehetett volna, az első lengyel lántsás regementnek nagy vitézsége nélkül; de ez az egy regement az ellenséges lovaságnak minden megtámadásait vitézül feltartotta. Azután — ismét sok hijjában való tzeltalan marsokat tett a' lengyel sereg Szavle felé, és onnét — annak hírére, hogy az Oroszok vissza vették Kovnót (hol Gielgud menthetlen vigyázatlanságból tsupán egy új gyalog regementet hagyott hátra) — Raidany felé. Az ellenség elközelít Raidanyhoz, és Gielgud Pleuburgba veszi magát a' Dubiza vize mellett; onnét pedig retirál Rossiennaba, majd ismét Szavle előtt terem, és azt igen rossz időben megtámadja, ostromolja és hadiszereinek utolsó részét hasztalan fellövöldözteti. A' tiszték és katonák már

régen észre vették Gen. Gielgudnak hibáit, és sok ízben fenyegették érte; neki nem volt ereje őket megbüntetni. Igy leve kevés napokkal azután áldozatjokká. Midőn Szavle városának sikertelen ostroma után, Gielgud Kurszani felé venné útját; már akkor egyebet nem volt mit tenni, mint Burkus ország felé hátrálni, mert más út nyitva többé nem volt előtte. Mennek tehát Rohland, Szymanovski, és Chlapovski Generaloknak seregei (Gielgud ez utolsóval volt) a' burkus határszel felé; és 14 ikben reggel a' tiszték öszvegyűtetnek, és megkérdeztetnek: „mit kelljen tselekedni? megadni e' magokat az Oroszoknak, vagy a' burkus földön keresni menedeket?“ Mindnyájan abban a' vélekedésben valának, hogy jobb lesz Burkus Orzágnak adni által magokat, mert még az is egy Protestatio lenne Lengyel Orzágnak Orosz Orzággal való egyesülése ellen. Ezt a' határozást azonnal írásba tették, a' következő formában: „A' Litvaniába küldött lengyel seregnek Végezése. Minekulánna a' Litvaniái zendülésnek rendes katonaságba való Organizatiojára kiküldött lengyel sereg, ezt a' zendülést a' nagy számú Orosz Seregek által elnyomva és csak nem megosztatva találná, és maga is küllömböző tsatákban 3000 emberre leolvadna, és minden hadiszereit fellövöldözte; arra a' kénytelenségre látja magát eljutva lenni, hogy nints mit tennie, hanem vagy az Oroszoknak kell magát megadnia vagy a' burkus határszélre elönyomulnia. S minthogy midőn Burkus Orzágnak adja meg magát, az által még egyszer újra protestálni akar Lengyel Orzágnak Orosz Orzággal való egyesülése ellen, ez utolsót választja.“ — Egyébaránt Gielgud ezt a' Végezést csak a' Chlapovski seregének és a' 2 ik's 4 ik gyalog Brigadáknak mutat-

tatta meg. 15-ikben általmégyen a' sereg (mintegy 2000 ember) a' burkus határszélre, minekutánna Gielgud' erről a' burkus tisztviselőket írásban már tudósította. Abban a' pillantásban, midőn általmennének, egy tiszt elkezd beszélni a' katonáknak, mutogatván nekik, hogy nem lehetetlen keresztülvágni magokat Varsóig. A' szegény katonáknak egy része ezennel rea állott, hogy vele menjen; reáállott a' gyenge General Rohland is. General Gielgud a' burkus határszélén állott tsendesen, tünődven magában, hogy megengedje e' katonáknak az eltávoztást vagy parantsolja, hogy őket kövessék. Egy lovas tiszt mellé vágta, és egy pisztoljal szívét keresztül lövi. — A' külön szakadt sereg General Rohland alatt 24 órai marsot tett, de a' katonák észre vették, hogy őket egyenesen az Oroszok kezébe vezetik. Maga Gen. Rohland is attól félt, hogy azoknak kezébe esik. Ekkor tehát 16-ikban ő is általjött a' burkus földre.

Varsó Jul. 26 kán. A' mit a' Berlini Ujságlevelek General Gielgud seregének szerentsétlenül lett járásáról a' közelebbi napokban irtak, azt itt eleinte senki sem hitte. De most fájdalom! vege minden kétségnek, miolta az Igazgatószékhez egyenes tudósítás jött, hogy Gielgud, Chlapovski, Rohland és Szymanovski Generálok a' burkus földön kerestek menedéket. Ez a' történet Varsóban nagy megháborodást okozott; mert az által nem tsak elveszett a' lengyel tábornak egy erős tsapatja (9000 ember 26 ágyukkal), hanem egyzersmind az is meg van mutatva, hogy a' Felkelés Litvániában koránt sem volt olyan széles kiterjedésű, mint azt véünk hitték. Most már attól lehet félni, hogy az Orosz Seregek Litvániából, nem lévén ott többé őket kinek tartoz-

latni, Lengyel Országba jönnek és a' várost minden oldalról környül veszik. — Gróf Paskevits mozog lassan táborával Varsó felé, a' mint halljuk most Kutnóban van. Más két Orosz Seregek Lomza felől és Pultusk felől jönnek. Tegnapelőtt Orosz General Gerstenzveig és lengyel General Milberg között Plonsknál egy tsata esett; mellynek következésében ez utolsó magát visszavonta. General Rothról azt beszéllik, hogy Volhyniából a' Lublini Vajdaságban termett és a' felső Visztulán keresztül akar jöni; hihetően General Rüdiger is a' Siedlcei ország útról elkezd megint megtámadó mozgásait. *) Ezek szerént az Orzágnak nagyobb részét megint ellepték és elfoglalták az oroszok. A' főváros állapotja, a' mindenfelőlről nyomuló orosz seregeknek közeledésével, rendkívül kritikus. A' tábornak, az Ország gyűlésnek, és az Igazgató tisztviselőknak nints többé hová vagy merre hátrálniok; a' Fő város oltalmazásától függ minden. Ebben a' megszorult állapotban, Varsónak kétségbe esett éiszánással kell magát védelmezni.

Krakko Jul. 29-kén. Jul. 23 és 24 napjain Plonsknál és Sochoczynánál a' lengyelek és Oroszok között egy tsata esett, de, eldöntő kimenetel nélkül. Az Oroszokat Gen. Gersterzveig vezérelte; ki az orosz nagy táborral egyesülni kívánt, és 25-ikben 9000 emberből álló seregével valósággal egyesültis.

*) A' mi itten Gen. Rothról mondatik, tévesztésnek látszik lenni. General Roth Volhyniában van, és más orosz General lesz az, ki Lubliuban termett. A' Galitziai határszélről jött tudósítások szerént, a' felső Visztulán Gen. Rüdiger akar által szállani; sőt privátlevelek szerént, egy részét seregének már által is szállította.

— Mínektánna Gielgud és Chlapovski Generaloknak serege (6000 ember 2000 lovakkal és 26 ágyúkkal) Litvaniából kiszorult és Burkus Országban a' fegyvert letette; az Oroszoknak Litvaniában lévő seregei most már szabadok és Paskevitshez jöhetnek. Sacken, Tolstoy, és Kuruta Generálok gyorsan nyomulnak elő. A' még Litvaniában vagy Augustovóban tébolygó maradványi Sierakovski és Dembinski Generálok seregeinek, arra nehezen mehetnek, hogy magokat keresztül vágassák a' lengyel táborhoz. — A' Cholera Krakóban folyvást dühösködik.

Burkus Orzáa.

Berlin Jul. 29-kén. Gumbinnenből jött tudósítások szerint, Major Puschet a' lengyel Insurgenseknek utolsó vezére Jul. 25 kán a' burkus határszélén megjelent, befogadtatást kérvén. Azonnal katonaság ment ki a' határszélhez Schittke hmen faluba (Stallupöhnen mellett) és a' Krakuzokat lefegyvereztette.

Posenben, Coadjuthenben, Pillauban 's a' t. a' Cholera nem pusztít úgy mint Danzigban, és a' megbetegedtek közzül sokan meggyógyulnak, ugyan azon orvoslás és velebánás mellett, melly mellett a' Danzigiak megholtak. Az Orvosok Danzigban azt az észrevételt tették, hogy a' megbetegedők száma rendszeren legtöbb hetfőn, a' mit annak tulajdonítanak, hogy az emberek a' mértékletességet Vasárnapként leginkább megrontják. — Nagy baj az sok helyeken, mint p. o. Königsbergben; Thornban 's a' t. hogy a' gyanus és Cholerahoz hasonló megbetegedés vagy halál történik, a' várost egyszeriben el kell keríteni, püsztá félelemből.

Hollandia.

A' külső Minister közölte a' Köz-Státusok második Kamarájával Hágában, azon feleletet, melly a' Király nevében a' Londoni Conferentziának, utóbbi 18 tikkelyből álló békejavallatjára adott. Ezen Feleletben öszve hasonlítatik a' 12 számú Protocollumhoz tartozó A. toldalék, — melly, miolta a' Hollandiai Király a' 11 és 12. dik számú Protocollumokat elfogadta, az alkudozások változhatatlan alapjának tartatott, — az ajánlott 18 tikkelyekkel. Ezen egybehasonlításból kitévszik a' két Oklevél között a' nagy különbség, valamint az abból folyó következés is, hogy minden változások Belgiumnak javára és Hollandiának kárára tétettek. Kimutatván ezen különbséget, azt jegyzi meg először is a' Felelet, hogy az A. toldalék egyenességgel és világosan adja elő a' dolgot, a' 18 új tikkelyek ellenben homályosak; a' mi annál veszedelmesebb volna, mivel itt olly Státussal foly az ügyes bajos dolog, melly revolutioi állapotban van, és mihelyt egyszer annak neutralitása megesmertetik, lehetetlen leszen ellene fegyverben keresni menedéket, ha t. i. az, az egyezésnek illendő feltételeit megvetné 's a' t. Mínektánna a' nevezett 18 tikkelyek értelmére több megjegyzés tétetett, 's ezek között az is, hogy azokra nézve a' Hollandiai Kabinét még tsek meg sem kérdeztetett, a' mit igazság szerint, lehetett várni, végre mondatik: „Ámbár Ó Felségének nagyon szíven fekszik, hogy Európa békességé fentartassék; mégis azért ollyan feltételeknek Magát alája nem vetheti, mellyek Hollandia bétületével és javával, valamint az Ó Fge jussaival 's magával a' közönséges békesség hasznáival is ellenkezésben vagynak. Bérekesztésül megemlítettik még, hogy a' Király, a'

választandó. Belgiumi Királyra nézve az öt Udvaroknak a' 12 és 19-dik számú protocollumokba befoglalt magyarázatjokhoz tartja magát; melly azt tartja, hogy ez a' Fejedelem Belgium léte alapjának megfelelően, a' szomszéd Statusok szükséges bátorságáért kezes legyen, és az elválás fundameptomát megesmerje. Ha tehát olyan Fejedelem fogadná el a' Belgiumi Királyságot, a' ki ezeknek a' feltételeknek meg nem felelne; akkor a' Hollandiai Király ezt a' Fejedelmet csak úgy tekinthetné, mint ellenségét.

A' Király és az Oranizai Hertzeg Jul. 22-kén. H á g á ból elúztak a' táborhoz, melly a' Belga határszeleknél fekszik. Útközben meglátogatták B r e d á ban Fridrik hertzeget és az ottani várnak erőseit megnézték.

A' Hagai Staats-Couyant Jul. 21-kéről, közli Frantzia és Hollandus nyelven azt a' hosszú Választ, mellyet a' Hollandiai külső Minister a' Londoni Conferentzianak küldött, és a' mellyben annak utolsó javallatja ellen (mellynek XVIII tikkelyeit I. M. K. 5 Szám.) a' Hollandiai Király nevében forma szerint protestál.

B e l g a O r s z á g.

Brüsszel Jul. 22-kén. Leopold Hertzeg, mint Belga Király I. Leopold, Jul. 21-kén felült az új thronusra. A' fényes szertartás a' szabad ég alatt ment végbe a' Királyi piacton, hol egy tsinos állvány volt felütve, mellynek közepén a' thronus volt felemelve. Végtelen volt az örömköltés, és számtalan a' nép, melly az új Királyt köszöntötte, ki Belga Generál ruhában öltözve, tsendesen léptetve lovaglott az újjongáló sokaság között, fényes Generál Stabjától környül véve, harátságosan köszöngetvén, és néha ne-

ha örvendetes meglepettetését a' fővárosnak díszes szépsége által, kimutatván. A' léptsőkön felmenvén, a' kiküldöttek a' Nemzeti Gyűlés tagjainak közeeje vették, hol az Elölülő jelentette, hogy ők ide a' Fejedelem esküvésének meghallására gyűltek fel. A' Regens megnyitotta a' tzerimonját egy beszéddel; Gróf Vilain XIV felolvasta a' Constitutiót, és a' Hertzeg felszóval és erős hangon elmondá az Esküvés szavait. Ekkor, mint Király, felült a' thronusba, egy beszédet tartott a' gyülekezethez, és azzal felment fényes kísérettel és szép pompával gyalog a' palotába.

Brüsszel Jul. 23-kén. Tegnap délben a' Sz. Gudule templomban Te deum innepeltetett. A' felgyülekezett népek sokasága tömémentelen volt. A' nemzeti gyűlésnek tagjai 12 órakor jelentek meg, kevéssel később a' Király, kit a' Papság a' templom ajtóban fogadott, és a' Tournayi Püspök köszöntött. A' Király ült a' Te deum alatt, melly a' „Domine salvum fac regem“ imádsággal végződött. A' tzerimonia végével a' Papság kikísérte a' Királyt kotsijáig, kit a' nép mindenütt a' lelegevenebb örömköltésekkel köszöntött. — 2 órakor a' főváros tisztviselői udvaroltak Ö Fgének.

Midőn a' tartományoknak Követei (a' Nemzeti Gyűlés tagjai) Jul. 21-kén estve az új Királynak udvarolnának, az Antverpiai Követekhez így szóltott Ö Fge: „A' fellegrvár még a' Hollandusok kezében vagyon, de Antverpiának bátorsága multhatatlanul megkívánja, hogy a' hollandusok onnét kitakarodjanak. A' Hollandiai Király eddig nem állott reá, hogy velünk egyezzen és alkudozzon; de én gyanítom, hogy ő ezt csak azért tselekedte, hogy engemet a' nekem ajánlott thronusnak el nem fogadására indíton. Most, midőn már

Judnia kell, hogy az ajánlást én elfogad-
tam és tántoríthatatlan határozásom az
Urak között lakni; vagyon okom re-
ményleni, hogy megváltoztatja gondol-
kozását. Egyébaránt semmit, a' mi hatal-
mamban áll, használatlan nem hagyok
a' kérdés eldülésének siettetésére.“ — A'
Limburgi Követeknek ezt mondá a' Ki-
rály: „Limburg sokat szenvedett, az
egy igen szerentsélen tartomány. A' Hol-
landiai Király úgy látszik, nem akar el-
állani azoktól a' jussoktól, mellyeket eb-
ben a' tartományban, az 1790-iki határ
szerént, követel. Meglehet, hogy a' Hol-
landiában fekvő Enclavekat (bekul-
tsolt földeket) sem akarja nekünk kiad-
ni. De reménylem, hogy jól vitt alkudo-
zások által az erről a' részről jövő ne-
hézségeket elháríthatjuk.“ — A' Luxem-
burgi követekhez így szóltott Ő Felső-
ge: „Birtokában vagyunk, a' fővárost
kivéven, az Urak egész tartományjának.
Ebben a' birtokban meg is maradunk.
Az Urak tartományját könnyű oltalmaz-
ni, és szükség idejében, nem kétlem,
magok az Urak lesznek elsők, kik hon-
joknak védelmére fegyvert ragadnak.
Egyébaránt szomszédjainknak hasznok
forog benne, ha bennünket Luxemburg-
nak birtokában nem háborgatnak.“ —

N a g y B r i t a n n i a .

London Jul. 20-kán. Az Alsó Ház-
nak Jul. 16 diki Ülésében a' Kintstár Can-
cellarius Lord Althorp felolvasta
Szász Koburgi Hertzeg Leopoldnak
egy levelét, mellyben Ő Hertzegsége je-
lenti, hogy mint Belgiumnak fejedelme
ezennel lemond minden pénzes jövedel-
mekről, mellyeket Angliától Pensiokép-
pen vagy másképpen eddig vont, és re-
gementjet Lord Hill dispositioja alá
hagyja. Ez a' nyilatkoztatás köz tetszés-

sel fogadtatott; különösen dítserle Peel
Ur, ki azt igen bölts és liberális elha-
tározásnak nevezte.

A' felelem, hogy Londonban a' Ch o-
lera kitalál ütni, nem kevésbé erőtvett
a' fővárosban, és mintegy tized nap ó-
ta az Élet-assecuraló Intézethez
úgy tolnak az emberek, hogy az In-
tezet tisztjei estveli 10 's 11 óráig is fog-
lalalosságban vannak.

Skotziai levelek szerént, X. Károly
Holyroodból elutazott Glasgövbö, hol
Jul. 11-kén egy gőz-hajóra felült, es to-
vább ment. A' nyugoti, úgy nevezett
Felföldet (Skotziában) akarja megláto-
gatni.

London Jul. 24-kén. A' külső Mi-
nisternél Jul. 21-kén elsőben a' Ministe-
rek, azután pedig az öt nagy Hatalmas-
ságoknak Kepviselői hosszú tanátsko-
zást tartottak. Báró Wessenberg Há-
gából vissza jött, még pedig a' mint hal-
latszika' nélkül, hogy a' Hágai Udvar-
reá tudta volna bírni, a' Londoni Con-
ferentzia utolsó javaslatjának elfogadá-
sára.

Gróf Jelski a' lengyel Banknak
Elölülője a' napokban ide jött London-
ba: hihetően annak a' Költsönnek, mel-
lyet a' lengyelek keresnek, kieszközlé-
sére.

Admirál Codrington hajós sere-
gét 12-ikben Sidmouthnál, 15-ikben
Plymouthnál, és később (19-ikben)
Falmouthnál látták a' sík tengeren,
szüntelen hajós fordulatokkal és tengéri
manőverekkel foglalatoskodni. A' köz hír
szerént ez a' hajós sereg, mihelyt pró-
bagyakorlásait elvégzi, még egyszer visz-
zatér Portsmouthba, és ott a' Ki-
rály megfogja nézni minekelötte rendel-
tetésének igaz helyére (de a' mi még
most is titokban tartatik) elmenni.

Legújabb tudósítások.

Lengyelhatárszél Jul. 27-kén. A' Burkus Status Ujságból. — Az Orosz Tsászári tábornak mostani fekvéséről nintsenek ugyan közelebből bizonyos tudósításaink; de annyi bizonyos, hogy a' Varsóból Posenbe vivő útat Klodavanál az Oroszok már elfoglalták; a' honnét az egyenes közösülés a' nevezett két városok között megszakadt. *) Feldmarsal Gróf Paskevits főhadiszállása Pégnapelőtt még Nieszavában volt. Az Oroszok nagyon halkal mozognak Varsó felé, hihetően a' Litvániából elősiető seregeikre várokoznak. Sőt az a' híre, hogy az oroszok elébb Kalis Vajdaságot akarják elfoglalni, és Kalis városában egy Igazgató-Biztosságot állítani, minekelőttej Varsóra megindulnának.

M a g y a r O r s z á g.

A' legújabb tudósítások a' Cholera terjedése felől a' Pesten és Budán lévő katonaság között még mind kedvetlenítők.

A' choleras betegek száma Jul. 31-dikén Pesten 24-gyel, Budán pedig 14-gyek szaporodott. Pesten 15-an, Budán 11-en haltak meg benne; kigyógyultak és Contumatiába küldettek 14-en. A' betegek száma ezen nyavalyában Aug. 1-ső napján Pesten és Budán 101-re ment.

Jul. 13-dika óta Jul. 31-dikéig a' két nevezett városban örizetben fekvő ka-

*) Ez az oka, hogy nekünk is ki maradt már kétsz'er a' Posta Varsóból.

Jegyz. a' Burkus Status Ujság.

tonaság közül 291-en betegedtek meg, 's 158-an elhaltak, 32-ten kigyógyultak, és még 101-en betegek.

Buda szomszédságában a' helységek sőt még Ó Buda is Jul. 31-dikéig mentak a' choleratól.

Csongrádban, Orosházán, Vásárhelyen, Mindszenten és Szegeden a' dögleletes nyavalya pusztítása még most sem szűnt meg egészen.

Nem lehet a' mai Itritikus időben eléggé ajánlani, hogy a' szájról szájra kelő híreknek kötvé kell hinni; mert ezek tsak aggodást 's felelmet szülnék és sok rossz következeseket vonhatnak magok után. — Tudunkra is több levelek jöttek a' napokban Bétsbe, mellyekben sajnálkodva írják, hogy a' Cholera Bétsben is pusztít, holott annak itt legkisebb nyoma sints. Itten hasonlóképpen járnak olyan hírek, hogy Bétstől nem meszsze ez 's meg ez Városban elhatalmazott ez a' nyavalya, holott azokból jött bizonyos tudósítások éppen ellenkezőt írnak. — A' tudni-vágyás magában ártatlan jó tulajdonság; de azt ámtással akarni kielégíteni, több mint hiúság 's a' jó erköltsiséggel ellenkezik.

A' pénz folyamat Augustus' 4-kén; közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji	78 15/16
Az 1820-béli sorsosok,	— —
Az 1821-béli hasonlók,	114 3/4
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji,	38 1/2 for.
Conv. A' Bank-Aktziák keltek — — for. ton	
Conv. Pénzben.	

Szerkesztető és Kiadó M á r t o n J ó ' s e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)